

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/42/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1319205030
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Štíftová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1319205030.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivany Štíftovej a sudcov JUDr. Romana Majerského a Mgr. Daniely Drnákovéj v spore žalobcov: X/ D. U., Q.. XX.X.XXXX, F. XXX/X, Z. R. D., X/ W. U., Q.. X.X.XXXX, F. XXX/X, Z. R. D., žalobcovia 1/ a 2/ zastúpení advokátom JUDr. Igorom Klamárom, Družstevná 5, Bratislava, proti žalovanej: Y. S., Q.. X.XX.XXXX, T. XXXX/XX, U., zastúpenej advokátkou JUDr. Helenou Hynkovou, Radničné nám. 7/B, Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 8C/16/2020-218, zo dňa 13.10.2022, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania p o t v r d z u j e.

II. Žalobkyni 1/ p r i z n á v a proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva uzatvorená 19.11.2018 medzi Y. S.X., Q.. X.XX.XXXX, U. T. XX, XXX XX U., ako veriteľom a T. S.X., Q.. XX.X.XXXX, U. R. Č.. XX, XXX XX Z. R. D., ako dlžníkom, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1 k rodinnému domu č. súp. XXXX, postavenému na pozemku parc. č. XXX/XXX, evidovanému Okresným úradom Senec, katastrálny odbor pre okres Y., obec Z. R. D., k. ú. A. na LV č. XXXX a spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1 ku garáži č. súp. XXXX, postavenej na pozemku parc. č. XXX/XXX evidovanej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor pre okres Y., obec IvG. R. D., k. ú. A. na LV č. XXXX je voči žalobkyni 1/ neúčinná. Vo zvyšku konanie zastavil. Žalobkyni 1/ priznal voči žalovanej právo na plnú náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením. Žalovanej priznal voči žalobcovi 2/ právo na plnú náhradu trov konania, o výške ktorej bude rozhodnuté samostatným uznesením. V odôvodnení uviedol, že žalobou doručenou súdu 10.9.2019 sa žalobcovia domáhali, aby súd určil, že Zmluva o zabezpečovacom prevode práva uzatvorená 19.11.2018 medzi Y. S., Q.. X.XX.XXXX, U. T. XX, U., ako veriteľom a T. S., Q.. XX.X.XXXX, U. R. XX, Z. R. D., ako dlžníkom, predmetom ktorej je prevod vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam - spoluvlastníckemu podielu o veľkosti 1 k rodinnému domu č. súp. XXXX, postavenému na pozemku parc. č. XXX/XXX, evidovanému Okresným úradom Senec, katastrálny odbor pre okres Y., obec Z. R. D., k. ú. A. na LV č. XXXX a spoluvlastníckemu podielu vo veľkosti 1 ku garáži č. súp. XXXX, postavenej na pozemku parc. č. XXX/XXX evidovanej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor pre okres Y., obec Z. R. D., k. ú. A. na LV č. XXXX je voči žalobcom 1/ a 2/ právne neúčinná, na tom skutkovom základe, že rozsudkom Okresného súdu Pezinok, č. k. 9C/325/2010-279 zo dňa 6.3.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Co/181/2017-330 zo dňa 21.8.2018, uznesením Okresného súdu Pezinok, č. k. 9C/325/2010-399 zo dňa 19.12.2018, opravným uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/181/2017-421 zo dňa

18.2.2019 a uznesením Krajského súdu v Bratislave, č. k. 8Co/181/2017-455 zo dňa 25.4.2019 bol T. S., Q.. XX.X.XXXX, U. R. XX, Z. R. D. (ďalej aj len „povinný“) zaviazaný zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 23.833,75 eura. Rozhodnutia, ktorými bolo rozhodnuté vo veci samej nadobudli právoplatnosť 16.10.2018 a vykonateľnosť 20.10.2018. Na Okresnom súde Pezinok pod sp. zn. 9C/325/2010 ďalej pokračuje konanie ohľadne nároku W. U. (žalobca 2/) proti žalovanému T. S., o vydanie bezdôvodného obohatenia. Nakoľko povinný neuhradil žalobkyni 1/ rozsudkom priznanú sumu, táto dňa 12.6.2019 podala na Okresný súd Banská Bystrica návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému pre zaplatenie 23.833,75 eura s prísl. Žalobcovia sa dozvedeli, že povinný nemá žiadny nehnuteľný majetok, tzn. že hoci povinný pohľadávku žalobkyne 1/ neuhradil, uzatvoril so žalovanou 19.11.2018 zmluvu o zabezpečovacom prevode práva, ktorá nadobudla účinnosť 22.11.2018. Predmetom zmluvy bol spoluvlastnícky podiel povinného vo veľkosti 1 k rodinnému domu č. súp. XXXX, postavenému na pozemku parc. č. XXX/XXX, evidovanému Okresným úradom Senec, katastrálny odbor pre okres Y., obec Z. R. D., k. ú. A. na LV č. XXXX a garáži č. súp. XXXX, postavenej na pozemku parc. č. XXX/XXX, evidovanej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor pre okres Y., obec Z. R. D., k. ú. A. na LV č. XXXX. Prílohu Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva tvorila Zmluva o pôžičke zo dňa 10.10.2013, na základe ktorej si T. S. mal od žalovanej požičať finančné prostriedky vo výške 18.500 eur. Pôžička bola poskytnutá bezúročne, v hotovosti, na obdobie 20 rokov. Žalobcovia uviedli, že sú presvedčení o tom, že povinný uzatvoril so žalovaným Zmluvu o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zo dňa 19.11.2018 a Zmluvu o pôžičke zo dňa 10.10.2013 v úmysle ukrátiť žalobcov, ako veriteľov. Uviedli, že Zmluva o pôžičke je datovaná k 10.10.2013, avšak zmluvné strany osvedčili svoje podpisy na nej až v deň uzavretia Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, t. j. dňa 19.11.2018. Z toho dôvodu sú presvedčení, že Zmluva o pôžičke bola antidatovaná a je simulovaným právnym úkonom, tzn. že na základe tejto zmluvy o pôžičke k reálnemu poskytnutiu finančných prostriedkov nedošlo. Finančné prostriedky mali byť veriteľovi poskytnuté v hotovosti v deň uzavretia zmluvy (10.10.2013). Podľa informácií žalobcov, povinný v danom období nemal jednorazové výdavky v takejto výške a účel pôžičky nie je v zmluve uvedený. Predmet pôžičky bol v zmysle čl. IV. a čl. V. Zmluvy o pôžičke poskytnutý povinnému na dobu do 10.10.2033, t. j. na dobu 20 rokov bezúročne, čo považujú za absolútne neštandardné a nelogické. Zmluva o zabezpečovacom prevode práva bola uzavretá len niekoľko dní po doručení rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného súdu Bratislava III, ktorým bol povinný zaviazaný zaplatiť žalobkyni 1/ sumu 23.833,75 eura. Zmluva o zabezpečovacom prevode práva bola medzi povinným a žalovanou uzatvorená po viac ako 5 rokoch po údajnom poskytnutí pôžičky a návrh na vklad vlastníckeho práva bol podaný do katastra nehnuteľností s urychľovacím poplatkom (o vklade vlastníckeho práva v prospech žalovaného bolo rozhodnuté 2 dni po podaní návrhu na vklad), z čoho sa dá usudzovať, že povinný a žalovaná mali eminentný záujem, aby došlo k prevodu vlastníckeho práva čo najskôr, a to napriek tomu, že počas uplynulých piatich rokov nebol záväzok povinného žiadnym spôsobom zabezpečený. Hodnota nehnuteľností, ktoré tvoria predmet zabezpečovacieho prevodu vlastníckeho práva, výrazne prevyšuje hodnotu pohľadávky žalovanej voči povinnému. Žalovaná a povinný sú v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka osobami blízkymi, keďže sú manželmi, pričom povinný nemá žiadny iný majetok, okrem toho, ktorý na žalovaného previedol Zmluvou o zabezpečovacom prevode práva. V časti žaloby žalobcu 2/ voči žalovanej podľa § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 C. s. p. vzhľadom na späťvzatie žaloby zo strany žalobcu 2/, konanie zastavil.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého rozhodnutia (§ 393 ods. 2 C. s. p.), súd prvej inštancie vo zvyšnej časti, t. j. žaloby žalobkyne 1/ voči žalovanej s poukazom na § 42a ods. 1, ods. 2, ods. 3, § 42b ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 116, § 122 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj výsledky vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobe je potrebné vyhovieť. Ozrejmil, že zmyslom odporovateľnosti je možnosť veriteľa domáhať sa žalobou na súde, aby súd určil, že dlžníkove úkony, ktorými dlžník ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné, čo mu následne umožňuje dosiahnuť relatívnu neúčinnosť týchto úkonov voči konkrétnej osobe a možnosť požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Neúčinnosť odporovateľného právneho úkonu je relatívnou neúčinnosťou, to znamená, že pôsobí na základe právoplatného rozsudku, ktorý určil, že právny úkon je neúčinný, iba vo vzťahu k žalobcovi v tomto konaní; vo vzťahu k ostatným veriteľom dlžníka zostáva takýto právny úkon účinný. Predpokladom/podmienkou odporovateľnosti právneho úkonu je, že a) pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, b) právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch, c) právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa a d) právny úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky.

3. Za vymáhateľnú sa považuje pohľadávka, ktorá bola vymáhateľná v dobe, keď dlžník úkon uskutočnil, alebo pohľadávka, ktorá síce v čase uskutočnenia úkonu vymáhateľná nebola, ale takou bola v čase rozhodnutia súdu. V danom prípade žalobkyňa 1/ preukazovala existenciu vymáhateľnej pohľadávky voči dlžníkovi (T. S.) rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 6.3.2017, č. k. 9C/325/2010-279 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.2.2019, č. k. 8Co/181/2017-330, ktorý nadobudol právoplatnosť (v časti výroku III.) dňa 16.10.2018 a vykonateľnosť dňa 20.10.2018. Pokiaľ je rozhodnutie súdu vykonateľné, pohľadávku, ktorá ním bola priznaná, možno vymáhať. Z uvedeného vyplýva, že pohľadávka žalobkyne 1/ voči dlžníkovi bola v čase urobenia odporovaného právneho úkonu (19.11.2018) už vymáhateľná, a zároveň je vymáhateľná aj v čase rozhodnutia súdu o odporovacej žalobe. V tejto súvislosti súd prvej inštancie uviedol, že v konaní o odporovateľnosti právneho úkonu súd nemôže preskúmať či už správnosť alebo zákonnosť rozhodnutia, ktorým bola pohľadávka veriteľovi priznaná alebo konania, ktoré mu predchádzalo. Súd skúma iba to, či má žalobkyňa 1/ vymáhateľnú pohľadávku. V danom prípade bola existencia vymáhateľnej pohľadávky vo vzťahu ku žalobkyňi 1/ preukázaná rozsudkom Okresného súdu Pezinok zo dňa 6.3.2017, č. k. 9C/325/2010-279 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.2.2019, č. k. 8Co/181/2017-330, ktorý je právoplatný a vykonateľný, pričom súd prvej inštancie skonštatoval, že nemá vedomosť, že by bol zrušený napr. na základe niektorého mimoriadneho opravného prostriedku.

4. Druhou podmienkou odporovateľnosti právneho úkonu je podanie žaloby v prekluzívnej lehote troch rokov, ktorá začína plynúť odo dňa, keď bol právny úkon uskutočnený. Pod urobením právneho úkonu dlžníkom v zmysle § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka treba rozumieť okamih, ktorým bol dlžník týmto úkonom viazaný. Pokiaľ daným právnym úkonom dochádza k prevodu nehnuteľnosti, pri ktorých právnych úkonoch spravidla dochádza k nadobudnutiu vlastníctva až právoplatným rozhodnutím o vklade vlastníctva do katastra nehnuteľností, z ustálenej judikatúry vyplýva, že v takomto prípade treba začiatok lehoty troch rokov počítať až týmto vkladom. V danom prípade bol vklad vlastníckeho práva na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva povolený dňa 22.11.2018, pričom žaloba bola podaná na súd 9.9.2019, teda v trojročnej lehote.

5. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že pod ukrátením veriteľa je potrebné rozumieť také zmenšenie majetku dlžníka, ktoré neumožní uspokojenie pohľadávky veriteľa celkom alebo z časti. Dôkazné bremeno, spočívajúce v povinnosti preukázať, že došlo k ukráteniu veriteľa, zaťažuje žalobkyňu. Veriteľ (žalobkyňa) nesie bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno týkajúce sa toho, že na uspokojenie veriteľa vymáhateľnej pohľadávky preukázateľne nie je možné použiť iný majetok dlžníka. Žalobkyňa 1/ preukazovala skutočnosť, že jej vymáhateľnú pohľadávku nie je možné uspokojiť z iného majetku dlžníka, napr. poukázaním na exekučné konanie vedené u súdneho exekútora J. D. X. pod sp. zn. 211EX/175/19, kde bol povinným T. S. (oprávneným je žalobkyňa 1/), pričom v rámci exekučného konania súdny exekútor v správe o priebehu exekučného konania zo dňa 25.7.2019 konštatoval, že povinný T.Í. S. je nemajetný. Ani žalovaná v konaní netvrdila, že by povinný (T. S.) disponoval takým majetkom, z ktorého by mohol uhradiť celú pohľadávku žalobkyne 1/ priznanú jej v konaní sp. zn. 9C/325/2010 vo výške 23.833,75 eura. Súd prvej inštancie zároveň poukázal aj na výpoveď povinného T. S., ktorý uviedol, že čo sa týka majetku nič nevlasťní.

6. V konaní bolo ďalej potrebné ustáliť či sú, resp. boli v čase vykonania odporovaného právneho úkonu (november 2018) žalovaná a povinný T. S. blízkymi osobami v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia je blízkou osobou nie len príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel, ale aj iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že žalovaná a povinný T. S. boli v čase vykonania odporovaného právneho úkonu blízkymi osobami v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka. O uvedenom svedčí skutočnosť, že žalovaná a povinný boli v čase vykonania odporovaného úkonu manželmi, pričom z vyjadrenia samotnej žalovanej nepochybne vyplýva, že žalovaná a povinný boli blízkymi osobami v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka už v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke (2013), keďže v roku 2011 sa z ich vzťahu narodilo dieťa. Z uvedeného je zrejmé, že medzi žalovanou a povinným je a bol aj v čase urobenia odporovaného právneho úkonu rodinný vzťah, pričom ujmu, ktorú by utrpel jeden z nich, by druhý dôvodne pociťoval ako vlastnú ujmu.

7. O úmysel ukrátiť veriteľa sa jedná najmä vtedy, ak dlžník právnym úkonom chcel ukrátiť svojho veriteľa alebo ak vedel, že právnym úkonom môže ukrátiť svojho veriteľa, a pre prípad, že ho skutočne

ukráti, bol s tým uzročený. Prípadný motív, pohnútkou dlžníka pre taký úkon či to, že týmto úkonom plní nejaký iný svoj záväzok, pritom nie sú rozhodné; aj keby dlžník plnil uzatvorením zmluvy s tretou osobou svoj morálny alebo právny záväzok, môže uzatvorením zmluvy sledovať úmysel ukrátiť svojho veriteľa. Preukázanie úmyslu ukrátiť svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti v prípade právnych úkonov, ku ktorým došlo medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi alebo ktoré dlžník urobil v prospech tretích osôb; úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v takomto prípade zákon predpokladá a je na osobách dlžníkovi blízkych, aby preukázali, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa v čase právneho úkonu nemohli aj pri náležitej starostlivosti poznať. Vynaloženie náležitej starostlivosti predpokladá, že osoba dlžníkovi blízka vykonala s ohľadom na okolnosti prípadu a s prihliadnutím na obsah právneho úkonu dlžníka takú činnosť (aktivitu), aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa, ktorý tu bol v čase odporovaného právneho úkonu, z jej výsledkov spoznala, t. j. aby sa o tomto úmysle dozvedela. Ak sa má osoba blízka dlžníkovi ubrániť odporovacej žalobe, musí preukázať, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať aj v prípade, ak dlžník uzatvorením odporovacej zmluvy alebo urobením odporovaného právneho úkonu v jej prospech plní svoju „morálnu“ alebo právnu povinnosť (zo zákona, zo zmluvy alebo z iného právneho dôvodu). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno týkajúce sa tejto skutočnosti zaťažovalo žalovanú. Žalovaná však v konaní ani netvrdila ani nepreukázala skutočnosti svedčiacie o tom, že by vyvinula akúkoľvek aktivitu, aby úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa (ktorý v tomto prípade zákon predpokladá) spoznala.

8. Žalovaná tvrdila, že predmetnú nehnuteľnosť získala na základe zmluvy o zabezpečovacom prevode práva s povinným, ktorú na jej podnet uzatvorila s povinným z dôvodu zabezpečenia jej pohľadávky zo zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013, ktorá jej nebola uhradená. V tejto súvislosti považoval súd prvej inštancie za potrebné uviesť, že dôkazné bremeno preukázať tieto tvrdené skutočnosti zaťažovalo žalovanú. Žalovaná tieto skutočnosti nepreukázala, neuviedla žiaden vierohodný dôvod, prečo bola zmluva o zabezpečovacom prevode práva medzi povinným a žalovanou uzatvorená po viac ako 5 rokoch po poskytnutí pôžičky a návrh na vklad vlastníckeho práva bol podaný do katastra nehnuteľností s urýchľovacím poplatkom (o vklade vlastníckeho práva v prospech žalovanej bolo rozhodnuté 2 dni po podaní návrhu na vklad). Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že povinnému sa v roku 2018, v porovnaní s predchádzajúcimi rokmi, resp. rokom 2013 (kedy mu žalovaná na základe zmluvy o pôžičke mala poskytnúť finančné prostriedky) jeho finančná a majetková situácia nezhoršila takým spôsobom, aby u žalovanej vyvstala dôvodná obava o návratnosť jej pôžičky a potreba uzatvoriť zmluvu o zabezpečovacom prevode práva práve v roku 2018, mesiac potom ako nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Pezinok zo dňa 6.3.2017, č. k. 9C/325/2010-279. Pokiaľ žalovaná uviedla, že zmluvu o zabezpečovacom prevode práva uzatvorila z dôvodu, že jej pôžička nebola vrátená, poukázal súd prvej inštancie na skutočnosť, že v zmysle predmetnej zmluvy o pôžičke bola splatnosť pohľadávky stanovená až na 10.10.2033 a teda táto argumentácia žalovanej neobstoje. Vo vzťahu k samotnej zmluve o pôžičke žalovaná predložila čestné prehlásenie J. S.Č. zo dňa 11.07.2022, v ktorom potvrdila, že bola osobne prítomná pri uzatváraní zmluvy o pôžičke zo dňa 10.10.2013, ktorú uzatvoril jej syn (T. S.) a zároveň potvrdila, že došlo k reálnemu odovzdaniu sumy 18.500 eur. Tu však o predmetnom prehlásení platí to, že ide iba o tvrdenie strany sporu, naviac J. S. je blízkou osobou povinného. Čestné prehlásenia blízkych osôb bez predloženia iných dôkazov a uvedenia ďalších skutkových okolností, ktoré by vysvetľovali konanie žalovanej, nie sú dostatočným dôkazom o tvrdených skutočnostiach, keď možno mať vzhľadom na vzťah blízkych osôb pochybnosti o ich vierohodnosti. V konaní žalovaná ďalej tvrdila, že v čase poskytnutia pôžičky povinný podnikal a potreboval súrne peniaze na kúpu strojného zariadenia a splnenie svojich podnikateľských záväzkov, pričom z vykonaného dokazovania, najmä z výpisu zo živnostenského registra vyplynulo že povinný mal od 5.9.2012 do 4.9.2015 pozastavené prevádzkovanie živnosti a ku dňu 8.9.2015 ukončil podnikateľskú činnosť vo všetkých predmetoch podnikania. Svedok (povinný T.N. S.) neskôr v konaní uviedol, že dôvodom uzatvorenia zmluvy o pôžičke medzi ním a žalovanou bola situácia, kedy mal prekážky v podnikaní, aj iné spory so žalobcami a vedel o projekte, do ktorého by sa mohol začleniť v prípade vloženia kapitálu, pričom išlo o perspektívnu vec, takže sa so žalovanou zhodli, že tieto prostriedky z pôžičky použije na realizáciu uvedeného projektu, čo však napokon nevyšlo. Uvedené však zostalo v rovine skutkových tvrdení, na ktoré nenadväzovali žiadne (listinné) dôkazy. Súd naviac považoval za dôležité, že žalovaná mala vedomosť o sporoch povinného so žalobcami a zároveň mala vedomosť o rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 6.3.2017, č. k. 9C/325/2010-279 ako aj o rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.8.2018, č. k. 8Co/181/2017-330. Uvedené uviedol povinný vo svojej svedeckej výpovedi. Súd prvej inštancie teda považoval tvrdenie žalovanej o tom, že v čase uzatvorenia odporovaného úkonu nemala vedomosť o

právoplatnom rozsudku zo dňa 6.3.2017 za nepreukázané. Celú konštrukciu obrany žalovanej súd prvej inštancie vyhodnotil ako nelogickú, bez opory vo vykonanom dokazovaní.

9. Pokiaľ žalovaná uvádzala, že ňou nadobudnutá nehnuteľnosť nie je celým majetkom povinného a iba postojom žalobcov nedošlo k zápisu zmien majetkových pomerov k nehnuteľnostiam, k tomu súd prvej inštancie uviedol, že predmetná skutočnosť nie je pre rozhodnutie vo veci relevantná. Nie je podstatné, či nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom odporovaného právneho úkonu, je podľa názoru žalovanej v časti vo vlastníctve povinného. Súd je viazaný zásadou hodnovernosti (materiálnej publicity) údajov obsiahnutých v katastri nehnuteľností. Podľa tejto zásady sú údaje zapísané v katastri hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak, pričom z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX a č. XXXX, okres Y., obec Z. R. D., k. ú. A. vyplýva, že žalovaná je vlastníčkou spoluvlastníckeho podielu vo veľkosti 1 k rodinnému domu č. súp. XXXX, postavenému na pozemku parc. č. XXX/XXX a garáži č. súp. XXXX, postavenej na pozemku parc. č. XXX/XXX.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd prvej inštancie dospel k záveru, že sú splnené všetky podmienky na vyhovieť odporovacej žalobe vo vzťahu k žalobkyni 1/. Žalobkyňa 1/ má vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi T. S., ktorý v posledných troch rokoch pred podaním žaloby urobil právny úkon (zmluva o zabezpečovacom prevode práva), ktorým ukrátil žalobkyňu 1/, keď previedol nehnuteľnosť žalovanej. Jeho úmysel ukrátiť veriteľa zákon predpokladá, keďže išlo o právny úkon medzi dlžníkom a jemu blízkou osobou (žalovanou). Zákon tiež predpokladá vedomosť blízkej osoby o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa s výnimkou prípadu, že blízka osoba preukáže, že vtedy dlžníkovo úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať, čo žalovaná nepreukázala. Preto súd prvej inštancie žalobe vyhovel.

11. O trovách konania žalobkyne 1/ rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p. a keďže žalobkyňa 1/ mala voči žalovanej v konaní úspech v celom rozsahu, súd prvej inštancie jej priznal plnú náhradu trov konania. O trovách konania žalovanej vo vzťahu k žalobcovi 2/ súd prvej inštancie rozhodol podľa § 256 ods. 1 C. s. p. V tomto prípade pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania zisťoval procesné zavinenie zastavenia konania. V prejednávanej veci mal za to, že zastavenie konania v časti žaloby žalobcu 2/ procesne zaviniť žalobca 2/ realizovaním svojho dispozičného práva a právo na náhradu trov konania má žalovaná; súd prvej inštancie jej preto priznal plnú náhradu trov konania voči žalobcovi 2/.

12. Proti vyhovujúcemu výroku a súvisiacemu výroku o trovách konania podala žalovaná odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f) a písm. h) C. s. p. a žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť na nové konanie a nové rozhodnutie. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení a právnych argumentov jej odvolania (§ 393 ods. 2 C. s. p.) bola námietka, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Mala za to, že neboli splnené podmienky na vyhovieť odporovacej žalobe vo vzťahu k žalovanej 1/. Uviedla, že predpokladom odporovateľnosti právneho úkonu je, že a) pohľadávka veriteľa je vymáhateľná, b) právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch, c) právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa a d) právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky, pričom predpoklady odporovateľnosti v uvedených bodoch a) a b) považovala za nesporné. K ostatným predpokladom poukázala na to, že vo svojom vyjadrení k žalobnému návrhu zo dňa 11.12.2019 uviedla skutočnosti o uzatvorení zmluvy o pôžičke uzatvorenej s T. S.. Uznanie podpisov za vlastné na notárskom úrade v súvislosti s uzatvorením ďalšieho právneho úkonu, a to zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva nemôže byť dôvodom na pochybnosti o platnosti zmluvy o pôžičke a jej reálnom plnení. Tento úkon bol zo strany dlžníka a žalovanej urobený len na základe ich mylnej domnienky, že je to v katastrálnom konaní potrebné. V roku 2013 nemal T. S. voči žalobkyni žiadne záväzky, ktoré by mohli byť predmetom vykonateľného súdneho rozhodnutia. Žalovaná mohla slobodne rozhodnúť o svojich osobných úsporách, mohla ich poskytnúť na deklarované podnikanie T. S. za dojednaných zmluvných podmienok. Poskytnutá peňažná pôžička prešla do dispozície T. S., ktorý ich použil v súvislosti s jeho podnikateľskými zámermi. V tejto súvislosti nikdy nežiadala svojho dlžníka, aby jej preukázal použitie peňažných prostriedkov a nebola na to ani oprávnená. S odstupom času nemá možnosť preukázať poskytnutie pôžičky iným spôsobom, ako písomnou zmluvou uzatvorenou v prítomnosti matky T. S., ktorá preukazuje aj odovzdanie a prevzatie pôžičky. Zmluva o pôžičke spĺňa všetky právne náležitosti na jej platnosť. Vzhľadom na skutočnosť, že J. S., žalovaná a T. S. bývajú v jednom dome vedela aj J. S. o pripravovanom projekte svojho syna, preto bola jej prítomnosť pri uzatvorení zmluvy o pôžičke

a odovzdaní peňazí považovaná za normálnu rodinnú záležitosť. Jej svedectvo len potvrdzuje obsah písomnej zmluvy o pôžičke. Tvrdené pochybnosti o uzatvorení zmluvy o pôžičke sú len domnienkami žalobkyne bez preukázania relevantných tvrdení o jej vzniku. Zmluva o pôžičke je riadnym titulom na uzatvorenie Zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva a okolnosti uzatvorenia Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva nemajú vplyv na jej platnosť.

13. Z hľadiska posúdenia uzatvorenia právneho úkonu s úmyslom ukrátiť veriteľa zdôraznila, že musí ísť o úmyselné konanie na strane dlžníka. Druhej strane odporovaného právneho úkonu - žalovanej, musí byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť dlžníka známy v čase, kedy bol právny úkon urobený. Úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa ako aj vedomosť druhej strany o tomto úmysle sú v oboch prípadoch psychickým stavom, teda samy o sebe nemôžu byť predmetom dokazovania. Predmetom dokazovania môžu byť len skutočnosti vonkajšieho sveta, prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie subjektu prejavuje navonok, teda okolnosti, z ktorých možno existenciu úmyslu, či vedomosť o ňom vyvodíť. Skutočnosť, že žalobkyňa má voči dlžníkovi pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie sama osebe ešte nedokazuje úmysel dlžníka odporovaným úkonom ukrátiť žalovanú ako veriteľa. V čase uzatvorenia odporovateľného právneho úkonu nemala informácie o vzniku záväzku dlžníka voči žalobkyni, ktorý vznikol právoplatnosťou rozsudku. Nebola účastníkom súdneho konania a relevantné informácie o výsledku súdneho konania a vzniku záväzku dlžníka sa mohla dozvedieť len od dlžníka, prípadne žalobcov, ktorí vzhľadom na narušené rodinné vzťahy vzájomne nekomunikujú. O stave vecí bola informovaná až po doručení uznesenia krajského súdu dňa 25.4.2019, kedy dostala na nahliadnutie rozsudok Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9C/325/2010-279 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 8Co/181/2017-455 zo dňa 25.4.2019. Dlžník viedol so žalovanou (majúc na mysli zrejme so žalobkyňou, pozn. odvolacieho súdu) viaceré spory o platnosť právnych úkonov, usporiadanie vlastníckych vzťahov k nehnuteľnosti v jeho výlučnom vlastníctve/bytu č. X, ktorý žalovaná s dlžníkom spoločne užívajú a k stavbám, nachádzajúcich sa na pozemku vo vlastníctve žalovanej. V súvislosti so vznikom záväzku voči žalovanej nemala v čase vzniku odporovateľného právneho úkonu žiadnu možnosť overenia si záväzku dlžníka z iných informačných zdrojov a bola odkázaná len na informácie dlžníka. Aj keď je voči dlžníkovi osobou blízkou a na preukázanie jej vedomosti o úmysle ukrátenia veriteľa dlžníkom zákon predpokladá jej vedomosť o úmysle dlžníka, treba brať do úvahy jej reálne možnosti overenia si úmyslu dlžníka, od ktorého vyjadrenia bol jej úsudok závislý. Aj keď svedok a dlžník vo svojej výpovedi uviedol, že žalovanú o súdnych konaniach priebežne informoval a niečo o nich vedela, neuviedol, že v čase uzatvorenia odporovateľného právneho úkonu mala vedomosť o tom, že je povinný zaplatiť žalovanej jej pohľadávku v zmysle súdneho rozhodnutia, a preto nemohla vedieť o prípadnom úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

14. V čase uzatvorenia odporovateľného právneho úkonu bola presvedčená o tom, že dlžník je vlastníkom alebo spoluvlastníkom nehnuteľností nachádzajúcich sa na pozemku žalovanej, ktoré boli postavené na náklady dlžníka. Aj z jej vyjadrenia k žalobnému návrhu mala za to, že odporovateľným právnym úkonom nemohlo dôjsť k ukráteniu veriteľa a v konaní preukazovala svoje tvrdenia. Súd prvej inštancie túto otázku uzatvoril tak, že o hodnotení majetkových pomerov je viazaný zásadou publicity a nie faktickým stavom. Napriek tomu bolo potrebné tento právny omyl žalovanej vyhodnotiť v jej prospech vo vzťahu k jej vedomosti o úmysle dlžníka krátiť veriteľa, lebo podľa jej vedomosti o majetkových pomerov v čase uzatvorenia odporovateľného právneho úkonu by mala byť pohľadávka žalovanej uspokojená z iného majetku, než ktorý dočasne a podmiennečne nadobudla odporovateľným právnym úkonom. O skutočných majetkových pomeroch dlžníka sa prekvapivo dozvedela až z jeho vyhlásenia pred súdom.

15. Vzhľadom na uvedené mala za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, týkajúceho sa úmyselného ukrátenia žalobkyne a vedomosti žalovanej o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa dlžníka - žalobkyňu. Vzhľadom na okolnosti v čase uzatvorenia odporovateľného právneho úkonu nemala možnosť overiť si skutočnosti o vzniku pohľadávky a bola odkázaná len na tvrdenia a informácie dlžníka, ktorý jej ich poskytol až potom, keď bol právny úkon platne uzatvorený. Podmienka odporovateľnosti právneho úkonu o vedomosti účastníka právneho úkonu o možnosti alebo úmysle dlžníka ukrátiť svojho veriteľa nie je splnená, preto považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za nesprávny.

16. Žalobkyňa 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadala napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a v plnom rozsahu sa stotožnila s odôvodnením súdu prvej inštancie uvedenom

v odseku 38, že sú splnené všetky podmienky na vyhoviecie odporovacej žalobe vo vzťahu ku žalobkyni 1/. Z uvedeného odseku odôvodnenia jednoznačne vyplýva, že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa zákon predpokladá a tiež predpokladá vedomosť blízkej osoby o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa, s výnimkou prípadu, keď blízka osoba preukáže, že dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaná bola o súdnych konaniach medzi dlžníkom a žalobkyňou 1/ priebežne informovaná a preto nie je možné akceptovať tvrdenie žalovanej, že v čase uzatvorenia odporovateľného právneho úkonu nemala vedomosť o záväzku dlžníka voči žalovanej 1/. Nepriamym dôkazom tejto skutočnosti je aj fakt, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva bola uzatvorená len niekoľko dní po doručení rozsudku Krajského súdu v Bratislave, ktorým odvolací súd zmenil výrok III. rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 6.3.2017, týkajúci sa žalobkyne 1/ tak, že zaviazal dlžníka T. S. zaplatiť jej peňažnú sumu 23.833,75 eura. Čo sa týka ďalších bodov odôvodnenia uviedla, že žalovanou uvádzané skutočnosti boli v rámci vykonaného dokazovania vyvrátené, resp. nemajú vplyv na rozhodnutie súdu. Uvádzané tvrdenia žalovanej ohľadom účelu poskytnutej pôžičky na údajný podnikateľský zámer jej manžela (dlžníka) v priebehu dokazovania neboli preukázané, nakoľko žalovanou ani dlžníkom nebol predložený žiadny relevantný dôkaz o tom, že by prostriedky z pôžičky boli použité „na podnikateľský zámer, ktorý nevyšiel“. Ak by boli peňažné prostriedky použité na nový podnikateľský zámer, dlžník by disponoval dokladmi o ich použití, prinajmenšom pre účely vedenia účtovníctva. Tieto skutočnosti potvrdzujú domnienku, že pôžička dlžníkovi nikdy nebola poskytnutá a išlo len o snahu dlžníka a žalovanej o ukrátenie veriteľa tak, aby boli splnené formálne podmienky pre uskutočnenie zabezpečovacieho prevodu práva. Dôkazom skutočnosti, že dlžník T. S. sa aktívne snaží ukrátiť žalobkyňu 1/ D. U. ako svojho veriteľa je aj jeho návrh na vyhlásenie konkurzu zo dňa 21.12.2022. Mala za to, že vykonaným dokazovaním bolo jednoznačne preukázané, že boli splnené všetky podmienky odporovateľnosti právneho úkonu, t. j. zmluvy o zabezpečovacom prevode práva.

17. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 a contrario C. s. p., keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem; dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v napadnutom vyhovujúcom výroku vecne správny, preto ho v súlade s § 387 ods. 1 C. s. p. spolu so závislým výrokom o trovách konania potvrdil. Rozsudok verejne vyhlásil 26.3.2024 (§ 219 ods. 3 C. s. p.).

18. Podľa § 42a ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkov právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

19. Podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

20. Podľa § 42a ods. 3 písm. a) Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobou jemu blízkou (§ 116 a 117).

21. Podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

22. Podľa § 42b ods. 44 Občianskeho zákonníka právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

23. Podľa § 116 Občianskeho zákonníka blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodeneц a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

24. Podľa § 387 ods. 2 C. s. p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

25. Pretože odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 2 C. s. p.) a v podrobnostiach poukazuje na vyčerpávajúce skutkové a právne zdôvodnenie rozhodnutia, v ktorom sa súd prvej inštancie zoširoka vysporiadal so všetkými aspektmi predmetnej žaloby.

26. Vo vzťahu k podstatným tvrdeniam žalovanej v odvolaní, s ktorými sa odvolací súd musí v odôvodnení vysporiadať (§ 387 ods. 3 C. s. p.) hodno podotknúť, že ide v celom rozsahu o nedôvodnú argumentáciu a to s poukazom na správne vyhodnotenie skutkových a právnych okolností vedúcich k vyhovaniu žaloby.

27. Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti žaloby, ako aj na posúdenie relevantnosti tvrdení žalobkyne 1/ na podporu podanej žaloby a žalovanej prednesených na jej obranu. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 191 ods. 1 C. s. p. súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým záverom a na ich základe vyvodil aj správny právny záver o dôvodnosti podanej žaloby, ktorou sa žalobkyňa 1/ domáhala voči žalovanej neúčinnosti právneho úkonu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia dostatočne rozviedol rozhodujúci skutkový stav, detailne opísal priebeh konania, uviedol výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery, ktoré primerane vysvetlil. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Súd prvej inštancie jasne a výstižne vysvetlil, prečo považoval žalobu za dôvodnú; skutkové a právne závery súdu prvej inštancie tak nie sú v danom prípade zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR (právo na prejednanie veci pred nezávislým a nestranným súdom, resp. iným orgánom Slovenskej republiky) a odôvodnenie odvolaním napadnutého rozsudku spĺňa požiadavky § 220 ods. 2 C. s. p.

28. A pretože žalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne relevantné skutočnosti, s ktorými by sa nevyrovnal už súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, odvolaciemu súdu sa javí úloha vysporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 C. s. p.) ako kontraproduktívna a neúčelná, keďže žalovanou prezentované „podstatné tvrdenia“ v odvolaní boli vo všetkých súvislostiach zodpovedané v dôkladnej a presvedčivej argumentácii súdu prvej inštancie.

29. Posúdenie veci odvolacím súdom sa tak odráža v jasnom a zrozumiteľnom zodpovedaní všetkých právnych a skutkovo relevantných otázok v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Na uvedenom základe neboli, z povahy veci právne irelevantné odvolacie námietky žalovanej, spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

30. Na margo námietky žalovanej, že T. S. v roku 2013 nemal voči žalobkyňi žiadne záväzky, odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k meritu prejednáwanej veci, je bez právnej relevancie, či dlžník T. S. mal alebo nemal voči žalobkyňi záväzok v roku 2013, ale to to, či v čase odporovateľného úkonu žalobkyňa mala voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, čo súd prvej inštancie dostatočne a náležite vysvetlil v odseku 31 napadnutého rozsudku.

31. Pokiaľ ide o tú časť odvolacej argumentácie žalovanej, v ktorej namietala, že v čase uzatvorenia odporovateľného právneho úkonu nemala informácie o vzniku záväzku dlžníka voči žalobkyňi, odvolací súd poukazuje na odsek 35 napadnutého rozsudku, kde súd prvej inštancie (odhliadnuc od zistení, ktoré vyplývajú z jeho záverov o vedomosti žalovanej o sporoch žalovaného a tiež o rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 6.3.2017, č. k. 9C/325/2010-279 ako aj rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 21.8.2018, č. k. 8Co/181/2017-230), jasne a zrozumiteľne objasnil, že v prípade blízkych osôb sa

úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa predpokladá. Žalovaná sa teda mohla ubrániť odporovacej žalobe len vtedy, ak by preukázala, že úmysel dlžníka nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať, pričom úspešná obrana osoby blízkej dlžníkovi podľa § 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka spočíva nielen v tvrdení a preukázaní toho, že o úmysle nevedela a ani nemohla vedieť ale tiež v tvrdení a preukázaní toho, že o úmysle nevedela ani nemohla vedieť napriek tomu, že vyvinula starostlivosť na poznanie úmyslu dlžníka a išlo o starostlivosť náležitú, čo však žalovaná ani netvrdila ani nepreukázala.

32. Napokon k námietke žalovanej týkajúcej sa hodnotenia majetkových pomerov dlžníka (o ktorých sa prekvapivo mala dozvedieť až z vyhlásenia dlžníka pred súdom) možno uviesť len toľko, že ak žalovaná mala za to, že dlžník (napriek vyjadreniu v konaní pred súdom) reálne disponuje (tzv. exekvovateľným) majetkom, ktorý by postačoval na úhradu dlhu veriteľa, v rámci procesnej obrany mala a mohla súdu prvej inštancie navrhnúť a predložiť dôkazy preukazujúce túto skutočnosť; to neurobila; tvrdenie žalovanej o právnom omyle pri uzatváraní zmluvy o zabezpečovacom prevode vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je bez právnej relevancie.

33. A keďže žalovaná v podanom odvolaní neuviedla žiadne ďalšie relevantné skutočnosti, ktorými by preukázala nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, odvolací súd ostatné tvrdenia uvádzané v odvolaní nepovažoval za podstatné, t. j. také, ktoré by svojou relevanciou aj v prípade preukázania boli spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku; ďalšie odvolacie námietky žalovanej preto odvolací súd vyhodnotil v ich súhrne ako právne irelevantné a také, ktoré z povahy veci nie sú spôsobilé privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobkyni 1/ priznal proti žalovanej plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mala vo veci plný úspech.

35. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).